

[Paul Møller.]

sagt meget om det nationale værn af jorden og om spekulation. Disse love skal nu gøres populære hos vælgerne på grund af det nationale synspunkt og ud fra den argumentation, at man skal ramme jordspekulanterne.

Først vedrørende spekulanterne. Der er jeg ikke klogere, end at vor skattelovgivning er således, at spekulanterne rammes direkte gennem indkomstbeskatningen. Hvis der er tale om spekulation med ejendomsandel, er der indkomstskat på gevinsten. Jeg ser, der er nogle, der sidder og morer sig, men sådan er nu lovgivningen, og hvis finansministeren skulle administrere den forkert, så må flertallet gøre op med finansministeren om det. Det har været dansk retspraksis og dansk beskatnings praksis i alle årene. Det, der har været vanskeligheden, er at fastslå, hvornår der har været tale om spekulation. Disse lovforslag om, hvornår der foreligger spekulation, og om, hvad man skal gøre ved dem, der ikke er spekulanter, men tjener penge på jordhandel alligevel — det er der nogle mennesker der gør; det er faktisk dem, man vil ramme, ikke spekulanterne, men fortjenesten ved jordhandel — de er helt uden for folkeafstemningen. Så hvordan den højtærede minister kan stå og tale om, at nu skal der være folkeafstemning om spekulation og spekulanter, begriber jeg ikke. For finansministerens lovforslag kommer slet ikke til folkeafstemning; de vedtages her i dag og kan stadfæstes, når statsministeren finder, at de skal stadfæstes.

Lovforslaget om forkøbsret er ingen bremse på jordspekulationen. Sælgeren får den pris, som han har kunnet opnå i den private handel. Har sælgeren været spekulant og opnået en spekulationsgevinst og regeringen så vil have jorden, må regeringen betale spekulationsgevinsten, så i forkøbsretslovforslaget er der intet værn imod spekulation. Jeg synes, at man, inden man går ud til den kampagne, der skal holdes forud for folkeafstemningen, skal gøre sig klart, hvad denne drejer sig om; den drejer sig altså ikke om spekulationen.

Man skal også med hensyn til det nationale gøre sig det klart, at de lovforslag, man ønsker vælgerne skal godtage, er af en sådan karakter, at, som jeg sagde tidligere

— jeg sagde ikke tyskere; det var den højtærede justitsminister; jeg sagde udlændinge; den højtærede justitsminister sagde tyske landmænd, så lad mig for at bruge den højtærede justitsministers ord sige: tyskere, der har fået landbrugskursus i Tyskland, går forud for en dansk bybo med hensyn til retten til at erhverve dansk jord. Det kan jeg ikke rigtig se det nationale formål i.

Jeg kan heller ikke se det nationale formål i, at man ikke går med til den skærpelse af loven af 1959, som vi har foreslået. Vi ved, at den kan dække ind for sommerhusene. Vi ved, at det er sommerhusene, man er mest nervøs for at der skal ske noget med. Vi ved, at den lov, vi har i dag om sommerhuse, er for svag. Og så kommer den højtærede justitsminister i udvalget med en eller anden traktat, som vi engang har sluttet med Ludvig den Femtende, og siger, at den binder vore hænder med hensyn til loven af 1959. Den højtærede justitsminister ved jo godt, at disse love og traktater fra tiden før den franske revolution næppe er bindende i dag. De har heller ikke været gjort gældende over for 1959-loven og vil næppe blive gjort gældende, hvis vi skærper 1959-loven med krav om to års bopæl herhjemme inden købet, således som oppositionen har foreslået.

Der vil blive sagt mange ord, når vi nu skal igennem folkeafstemningskampagnen. Men én ting skal stå klart, nemlig at regeringslovforslagene dækker ikke det nationale behov, men de giver en lang række muligheder for, at staten kan få større magt over jordhandelen og jordbesiddelsen her i landet.

Thestrup: Det, der kalder mig frem, er den højtærede kulturministers udtalelse om vor manglende vilje til at forhandle om naturfredningsloven. Jeg kan ikke erkende, at vi har vist en sådan manglende vilje til at forhandle om naturfredningsloven. Vi har fremsat et direkte forslag om en adskillelse af de landsplanlæggende regler og de naturfredningsmæssige. Da det blev afvist, har vi på det grundlag, hvorpå ministeren har udarbejdet sit lovforslag, stillet ændringsforslag, jeg tør sige gang på gang. Vi har så sent som på det sidste møde anmodet om yderligere forhandling.

Jeg må også sige, at selv om jeg ser mang-